

Sygn. akt IV KO 92/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

w sprawie **K. H.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu wniosku

zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w R.

z dnia 21 września 2018 r., sygn. akt X K [...]

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego w R.,
sygn. akt X K [...], przeciwko oskarżonemu K. H., przekazać
do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R., do którego wpłynął akt oskarżenia przeciwko K. H. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., postanowieniem z dnia 21 września 2018 r., zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie tej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu podniesiono, że stan zdrowia oskarżonego, którego miejscem pobytu jest G., nie pozwala na prowadzenie postępowania przed Sądem Rejonowym w R.. Z tego faktu, wskazując szereg argumentów natury procesowej, wywiedziono, że dobro wymiaru sprawiedliwości, przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie, ponieważ w niniejszej sprawie rzeczywiście występują okoliczności, które uzasadniają przekazanie sprawy, w wyjątkowym trybie przewidzianym w przepisie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wyrażając pogląd, że wobec konstytucyjnego charakteru zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), instytucja przewidziana w art. 37 k.p.k., stanowiąca wyjątek, musi być interpretowana ściśle, a wykładnia pojęcia: „dobro wymiaru sprawiedliwości” winna być restryktywna, należy jednocześnie wskazać, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowane jest stanowisko, zgodnie z którym stan zdrowia oskarżonego, jeśli uniemożliwia stawienie się przed sądem właściwym, lecz pozwala na udział w postępowaniu przed sądem w pobliżu miejsca pobytu, przemawia za zastosowaniem instytucji właściwości delegacyjnej (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, z dnia 23 lutego 2017 r., IV KO 9/17). W sprawie niniejszej, jak wynika z uzasadnienia wniosku, oraz z dokumentów zawartych w aktach sprawy, ma miejsce taka sytuacja. W związku z tym wniosek uwzględniono, wskazując jednocześnie Sąd Rejonowy w G. jako ten, za którego właściwością z delegacji przemawia dobro wymiaru sprawiedliwości.